

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. П. , 17.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на четиринадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно наказателно дело № 20211720201203 по описа за 2021 година

С електронен фиш, серия К, №3644755, издаден от ОД МВР – П., на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП](#) на АН. КР. М. с ЕГН *****, е наложена глоба 50 /петдесет/ лева за нарушение на [чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП](#).

Против електронния фиш е постъпила жалба от А.М., чрез пълномощника ѝ – адв. Б.В., в която се излагат възражения, че е издаден в нарушение на закона, при неспазване на процесуалните правила, че събраните доказателства не установяват описаното в съдържанието му нарушение. Моли за отмяна на издадения електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован.

В съдебното производство жалбоподателката не е участвала лично, не е участвал и пълномощникът и. Преди съдебното заседание е депозирано писмено становище, с което се изразява желание за разглеждане на делото в тяхно отсъствие, потвърждават се тезите в жалбата и искането за отмяна на електронния фиш, като се претендира и присъждане на разноските, направени от жалбоподателя за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна – ОДМВР – П., не изразява становище по жалбата.

В съдебно заседание, представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 25.05.2020 г., 11.29 часа, по път I-6, общ. П., в посока към гр. София, се движело МПС – л.а. „Пежо 206“ с рег. №*****. В района на км.81+400 на посочения път /бензиностанция NPC/, с преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №11743d0, насочена към приближаващия трафик, се извършвало измерване на скоростта на преминаващите пътни превозни средства чрез заснемане. Преди мястото, на което била установена системата за контрол на скоростта, на км. 81+221 имало поставен пътен знак B26, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч.. В 11.29 часа през обсега на преносимата система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител, работил със системата за контрол на скоростта попълнил протокол /приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, в който били въведени данни за това, че след навлизане на превозното средство в контролираната зоната е измерена скорост на движение от 78 км/ч. /получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение/.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ - АН. КР. М. . Затова и с оглед разпоредбата на чл.188, ал.1, предл.1 от ЗДвП срещу собственика на автомобила бил издаден електронен фиш серия К, №3644755 на ОД МВР – П., с който на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП, във вр. с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, му била наложена глоба 50 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателката на 05.07.2021 г. Същата не подала декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП или възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от

централна база данни – КАТ, разписки, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка № 11743D0/0234466, протокол за използване на АТСС, рег. № 1158р-4718/28.05.2020г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, извлечение от Търговския регистър, писмо, рег. №20-00-38-2/19.06.2019г. на БИМ, протоколи за първоначална и последваща проверка №№248-ИСИ/11.12.2017г. и 52-С-ИСИС/30.09.2019г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, както и писмо, рег. № 11-00-309 от 17.08.2021г. от директор Областно пътно управление – П..

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима /по съображения, изложени в разпореждане от 27.07.2021г./, а разгледана по същество се явява и основателна.

При извършена служебна проверка за законосъобразност, съдът констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш, от гледна точка условията за издаването му и изискванията към съдържанието му регламентирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП, както и относно правното квалифициране на нарушението и основаниято за наказване.

Обжалваният електронен фиш формално съответства на утвърдения със Заповед №Із - 305 от 04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи образец, тъй като носи лимитивно установеното в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП съдържание, но въпреки това е нередовен от процесуална страна. Съгласно посочената законова норма, електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези данни формално са изложени в съдържанието на процесния електронен фиш, но в частта относно описанието на нарушението,

нарушената норма и приложената административнонаказателна разпоредба, това е станало по начин, непозволяващ формиране на несъмнен извод относно правилността на дадената квалификация на нарушението, пътната структура, при която същото е установено, законосъобразното посочване на приложимата санкционна норма и основаниято за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Съображенията са следните:

Отговорността на жалбоподателката е ангажирана за нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП. Нарушената законова разпоредба е означена непрецизно. Констатацията за наличието на пътен знак, установяващ съответно ограничение на скоростта в контролирания с АТСС участък, е обстоятелство относимо към елементите от състава на нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП, което е самостоятелно такова и различно от нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което не следва да се обвързва с него.

На следващо място, за превишаване на разрешената максимална скорост санкциите са установени в разпоредбата на чл.182 от с.з., вида и размера на които са определени в зависимост от стойността на конкретното превишаване на скоростта. Санкциите, предвидени в чл.182, ал.1 и ал.2 ЗДвП са диференцирани с оглед обстоятелството дали превишаването на скоростта е извършено в населено място /ал.1/ или извън населено място /ал.2/, като в последния случай отговорността е смекчена, с предвидени по-леки наказания от тези за същото нарушение, извършено обаче в населено място. Поради това, от гледна точка изискването електронния фиш да съдържа точно описание на нарушението и ясна констатация относно нарушената разпоредба, в съдържанието му задължително следва да се посочи дали превишаването на максимално разрешената скорост е извършено в населено място или извън него, тъй като това обстоятелство е съществен признак от състава на административното нарушение и предопределя приложимата санкционна норма, т.е., една и съща стойност на превишението, във всяка от двете хипотези предпоставя различна по тежест отговорност.

В случая, такава изрична констатация липсва в съдържанието на ЕФ, тъй като е посочено, че нарушението, установено чрез АТС № 11743d0 /преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на

номера и комуникации, тип ARH CAM S1/, е извършено на път I-6, км.81+400, общ. П., бензиностанция NPC. Само по себе си мястото е достатъчно индивидуализирано, но изричен запис дали то попада в населено място или извън такова, няма. Същите данни относно мястото на контрол са удостоверени и в съставения протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г., приет като писмено доказателство. Вписванията, че мястото на нарушението е на територията на община П., както и че е въведено ограничение на скоростта с ПЗ В26 – 60 км/ч. за извън населено място индикират съответствие с дадената квалификация по чл.182, ал.2 от ЗДвП, но е в явно противоречие със събраните допълнително писмени доказателства. В писмо, изх. №11-00-309/17.08.2021г. от ОПУ - П. е посочено, че км. 81+400 на път I-6 попада в рамките на населеното място гр. П.. Събраните сведения от администрацията, стопанисваща пътя, дават информация и за това, че в посочения участък от пътя, за посока София, с ПЗ В26 е разрешена скорост от 60 км/ч., монтиран на км.81+221 /на 179 м. преди км.81+400/.

Изложеното мотивира извод, че установените чрез събраните доказателствени материали фактически обстоятелства относно мястото на нарушението, съответната пътна структура и скоростен режим са неточно квалифицирани и с електронния фиш незаконосъобразно на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП за превишаване на разрешената скорост извън населено място. Отсъства съответствие между установената фактическа обстановка и вменения на жалбоподателя административнонаказателен състав.

Констатираното в горния смисъл противоречие в обжалвания административнонаказателен акт представлява съществено нарушение на процесуалните правила и ограничава правото на защита на нарушителя, в частност възможността му да разбере за какво нарушение е наказан, въз основа на какви факти и каква е правната квалификация на деянието, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност .

Изложеното е достатъчно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш, поради което въпросите по същество на делото не се разглеждат. Преквалифициране на нарушението по чл.182, ал.1, т.2, вр. чл.21, ал.2 от ЗДвП в случая не е възможно, предвид допуснатите и други нарушения на процесуалните правила, упоменати по-горе.

По разноските:

Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят А.М. е направила разноси за възнаграждение на адвокат в производството и е поискала присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно от 09.07.2021г., сключен между нея и адв. Б.В., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по настоящото а.н.дело, образувано във връзка с обжалването на процесния електронен фиш, в размер 400 лв., като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат подлежи на възстановяване от бюджета на органа, издал отменения електронен фиш. В случая обаче то е определено над минималния размер от 300 лева, предвиден в разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и предвид възражението за прекомерност, направено от другата страна в съпроводителното писмо към преписката, съдът счита, че на основание чл.63, ал.4 от ЗАНН следва да присъди по-нисък размер на разноските от договорения, като осъди ОД МВР – П. да заплати възнаграждение в минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. За това решение съдът е мотивиран от обстоятелството, че делото не разкрива фактическа и правна сложност и е приключило в едно съдебно заседание, в което пълномощникът не е участвал.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия К, №3644755, издаден от ОД МВР – П., с който на основание чл.189, ал.4, във връзка с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП на АН. КР. М. с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. Кракра №57, вх. В, ет.2, ап.3 е наложена глоба 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД МВР – П., с адрес гр. П., ул. „Самоков“ №1, да заплати на АН. КР. М. с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. Кракра №57, вх. В, ет.2, ап.3, сума от 300 /триста/ лева, представляваща направени от нея разноси в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноси над този размер до размера на договореното и заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение от 400 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. П. на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____